

Î N C H E I E R E

19 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul societății cu răspundere limitată „Panilino”, Bojoga Tatiana, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Panilino” împotriva societății pe acțiuni „Moldovagaz”, intervenient accesoriu societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La 16 ianuarie 2015 societatea cu răspundere limitată „Panilino” (în continuare – SRL „Panilino”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății pe acțiuni „Moldovagaz” (în continuare – SA „Moldovagaz”) cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 08 octombrie 2013 SRL „Panilino” a încheiat contractul nr.4120 cu SA „Moldovagaz” privind furnizarea gazelor naturale consumatorilor noncasnici, unde s-au indicat denumirile aparatului de utilizare a gazelor naturale și capacitatea nominală.

Relevă, că la 01 iulie 2014 s-a adresat cu cererea la SA „Moldovagaz” prin care a solicitat rezilierea contractului nominalizat din motivul că urma să fie demolat obiectul amplasat în str. Uzinelor nr.17/2, mun. Chișinău, totodată a informat că obiectul respectiv este conectat la gazoductul de presiune medie a întreprinderii SA „Negoț”, iar la șcaful de destrucție din aceeași adresă, este efectuată racordarea blocului locativ din str. Otovasca nr. 20, mun. Chișinău.

Afirmă că nu a primit răspuns în termenul stabilit de legislație, din care considerente, întru evitarea consecințelor de deteriorare a gazoductului, în luna septembrie, fiind demolat magazinul amplasat în str. Uzinelor nr.17/2, mun. Chișinău, a fost nevoiți să strămute sistemul de gazificare pentru a nu fi suspendat spațiul, deoarece de aici este aprovizionat cu gaze naturale sectorul particular din str. Otovasca nr. 20 (ap.1-4).

Menționează, că la 11 noiembrie 2014 a recepționat factura fiscală nr. 412010 din

31 octombrie 2014 în sumă de 7643,17 lei, unde la rubrica numărul contorului era indicat „reclalcul”, însă în perioada 11 noiembrie 2014 și pînă la data adresării în instanță SRL „Panilino” nu a activat și nu a consumat gaze naturale, iar indicii contorului din 30 iunie 2014 au rămași intacti.

Susține că la 18 noiembrie 2014 a primit notificarea de la SA „Moldovagaz”, prin care i s-a solicitat achitarea contravalorii gazelor naturale consumate, însă prin răspunsul din 27 noiembrie 2014 și-au exprimat dezacordul cu achitarea sumei de 7643,17 lei.

Ulterior, la 06 ianuarie 2015 a fost informați că contravaloarea volumelor de gaze naturale a fost calculată în baza procesului-verbal nr. 116 din 30 octombrie 2014, după sistemul paușal pentru perioada 08 iulie 2014-08 octombrie 2014.

Consideră că pentru a lua o decizie în acest sens, furnizorul urma să întocmească un act de depistare a încălcărilor clauzelor contractuale de către consumator, întocmit în prezența ultimului, însă un astfel de act lipsește, iar factura fiscală a fost emisă fără suport.

Solicită anularea facturii fiscale seria MG nr. 0018178 din 31 octombrie 2014 în sumă de 7643,17 lei și a răspunsului SA „Moldovagaz” nr. 13/1-2-35 din 06 ianuarie 2015.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 octombrie 2015 s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” (în continuare – SRL „Chișinău-Gaz”) (f.d.81).

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 martie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Panilino” împotriva SA „Moldovagaz”, intervenient accesoriu SRL „Chișinău-Gaz” cu privire la anularea facturii fiscale seria MG nr. 0018178 din 31 octombrie 2014 în sumă de 7643,17 lei și a răspunsului SA „Moldovagaz” nr. 13/1-2-35 din 06 ianuarie 2015, ca neîntemeiată.

Prima instanță a constatat că, SRL „Panilino” contrar obligațiilor asumate în baza contractului din 08 octombrie 2013, în lipsa acordului operatorului de rețea a demontat contorul și a tăiat o porțiune de gazoduct, iar temeiuri pentru anularea actelor contestate nu au fost stabilite.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017 s-a respins apelul declarat de SRL „Panilino” și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 martie 2016.

La 18 iulie 2017 reprezentantul SRL „Panilino”, Bojoga Tatiana a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017, solicitînd repunerea în termen a recursului, admiterea acestuia și casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, contrar dispozițiilor pct.129² din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin Hotărîrea Consiliului de administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011 (în continuare – Regulamentul ANRE), furnizorul era obligat să indice în procesul-verbal dreptul de contestare a acestuia, iar din această cauză nu le-a fost oferită posibilitate de contestare a acestuia.

Consideră că procesul-verbal urma a fi emis la 28 octombrie 2014 și nu la 30 octombrie 2014, fiind contrar pct.129¹ din Regulamentul ANRE, iar la ședința comisiei SA „Moldovagaz” urma să participe și consumatorul.

Menționează că nu a încălcat pct.78 lit.e) și j) din Regulamentul ANRE, iar furnizorul nu a respectat procedura de stabilire a încălcărilor și emiterii actelor

corespunzătoare.

Potrivit art. 431 alin.(2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată că din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurentului deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017 (f.d. 149-156), însă aceasta a fost expediată participanților la proces prin scrisoarea de însoțire cu nr. de ieșire 10646 din 21 iunie 2017 (f.d. 158), iar recursul a fost declarat la 18 iulie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe cererea de recurs (f.d.159-160). Prin urmare, cerința cu privire la repunerea în termen a recursului este inoportună, întrucît calea de atac se consideră exercitată în termen.

Alegațiile invocate în recurs precum că, contrar dispozițiilor pct.129² din Regulamentul ANRE, furnizorul era obligat să indice în procesul-verbal dreptul de contestare a acestuia, iar din această cauză nu le-a fost oferită posibilitate de contestare a acestuia, nu pot fi reținute, deoarece potrivit principiului *nemo censetur ignorare legem*, nimeni nu poate fi considerat ca nu cunoaște legea. Prin urmare, se prezumă că participanții la proces au cunoștință de dispozițiile legale și urmează să se conformeze acestora. Ba mai mult, atât în cerea de chemare în judecată cât și în cea de apel și de recurs SRL „Panilino” face trimitere la dispozițiile Regulamentului ANRE, fapt ce demonstrează că aceasta cunoaște dispozițiile legale.

Nu pot fi reținute și cele invocate în recurs precum că, procesul-verbal urma a fi emis la 28 octombrie 2014 și nu la 30 octombrie 2014, fiind contrar pct.129¹ din Regulamentul ANRE, iar la ședința comisiei SA „Moldovagaz” urma să participe și consumatorul, deoarece Regulamentul ANRE nu prevede participarea obligatorie a consumatorului la astfel de acțiuni, iar pct.129¹ din Regulamentul ANRE care instituie termene de examinare a documentelor și probelor care au condus la neînregistrarea sau la înregistrarea incompletă a consumului de gaze naturale, a fost introdus prin Hotărâre ANRE nr.677 din 22.08.2014 cu privire la aprobarea modificărilor și completărilor ce se operează în Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin Hotărârea Consiliului de administrație al ANRE nr.415 din 25 mai 2011, ulterior emiterii procesului-verbal, mai mult, procesul-verbal din 30 octombrie 2014 nu face obiectul acțiunii.

Totodată, cele invocate de recurent, instanța de recurs le apreciază ca fiind declarative, neavând suport probator.

Instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs în esența lor constituie o apreciere a probelor și o interpretare a normelor de drept efectuate de reprezentantul recurentului care nu pot fi puse la baza recursului, însă toate acestea au fost deja supuse examinării minuțioase și aprecierii juste de către instanțele inferioare prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 24 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar instanța de apel a interpretat elocvent și a aplicat corect normele de drept incident speței, prin prisma circumstanțelor importante ale cauzei.

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, deoarece recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept ale pricinii, iar reprezentantul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel, iar forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel, însă asemenea temei nu se regăsește în art. 432 din Codul de procedură civilă aplicabil recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul al un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de reprezentantul SRL „Panilino” Bojoga Tatiana nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu

corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată, fiind neglijate în mod clar dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că reprezentantul SRL „Panilino” Bojoga Tatiana a depus cererea de recurs, după ce a avut posibilitate de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr. 21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție în mod unanim ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul SRL „Panilino” Bojoga Tatiana, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul societății cu răspundere limitată „Panilino”, Bojoga Tatiana, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță